

1874-08-10

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

H.C. Aggersborg, Gitte Høyen

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Viborg

Mentioned people:
Sofie Rønne
Hanne Westengaard

Archive:
Mappe 9 nr. 54

TRANSCRIPTION

Mandag 10 Aug 1874.

Kjære Onkel Kristian!

Tusin Tak [Overstreget:skal] for dit brev, det glædede mig, for jeg havde rigtig nok ikke ventet svar på de par linier. Der er rigtig nok gået en god stund siden så du trode vel jeg havde glemt dig, men jeg har ikke rigtig havt noget at skrive om, men i dag var jeg en tur i Hald som jeg kal fortælle dig. Da jeg vognede om morgnen så jeg til min forbavselse at det næsten var klart vejr, for i den sidste tid har det næsten stadig været gråt vejr, så jeg |kan slet ikke komme ud, men| må nøjes med at male i en forresten meget [Overstreget:mall] malerisk have her i byen. Jeg stod da op, drak te og gik ud at se på vejret, vinden havde vent sig, den var syd øst, jeg besluttede derfor at gå til Hald, gik hjem, lavede mig til, og travede afsted med min malerkasse,

●2●

Jeg valgte den side |af søen| som er lige over for lejren og Gaarden, og gik der en rum tid for at finde [Overstreget:et] en eller anden ting at male, plukkede nu og da et blåber, og frydede mig over at vejret endnu holdt sig godt. Men aller bedst som jeg gik forbi en stor myretue |nesten| helt nede ved |vandet| mellem frodige blomster og lang lyng, så jeg en huggorm langsomt glide |hen til|[Overstreget:ind i] sit hul. Haha tænkte jeg, listede mig skynsomst tilbage snittede ming in en fart en kep [Overstreget: som m] med en kløft i enden, og sneg mig langsomt hen mod hullet, den lå endnu halvt ude, men da jeg støtte efter den krøb den ind. Jeg gik da hen og at begynde at male, jeg havde nemlig endelig fundet et padsende motiv; en stub hel overgroet af frodige planter, kun et par tørre grene var tilbage, ude i vandet. Selve vandet [Overstreget:behan] turde jeg ikke binde an med, men angav det kun gaske let, og begynde så at udføre [Overstreget:det] grenene, men da

●3●

jeg havde siddet mig træt, syntes jeg det var padsende at se lidt til huggormen, hvorfor jeg gik oven om den skrendt jeg sad ved,[Overstreget:se] stuppen var nemlig ved foden af en sådan, men da jeg var gået et par skridt, så jeg ned, og lidt foran mig lå der nok en huggorm, jeg lagde forsigtig malerkassen, men ak den vågnede og smuttede væk, |vel stødte| jeg efter den, men væk var den. Da jeg imidlertid kom hen til det gamle sted, så jeg atter den første rad, og var nu heldigere, idet jeg ramte den på halen da den vilde smutte bort, den sled og væsede, men forgæves, krøb ud af hullet og bugtede sig fælt, jeg trykkede til så stærkt jeg kunde, men endelig slap raden |dog| ind i et andet hul, for jeg

turde ikke flytte stokken [overstreget:hvori mo] længere ud mod hovedet, da den så [overstreget: godt] blev fri, og hvor den var hold den kun dyret uden at jeg kunde gøre den noget. Da den var borte/gik jeg |straks hen og skar|hvorfor jeg gik|ned at male lidt endnu, |medens jeg sad fløj der tre vild ænder op,| og derefter tog jeg mig et bad i søen, men skøndt denne er klarere en Viborg sø, mærkede man dog den er færske. Jeg pakkede da sammen, skar mig en kejsere endnu for at kunde spadserere op af ormen skridt for skridt, vis det skulde blive fornødent som sidst, men jeg var

●4●

ikke rap nok da jeg kom, der hvor, den slap ind. Da |jeg| gik [Overstreget:nu] hjem |så jeg endnu en gang Til ormereden, men den var tom| |og jeg skynte mig nu| da det trak op med regn. Jeg traf på vejen, en bondekarl som også skulde til Viborg, og da vi fulgte ad, måtte jeg diske op med alt muligt, især om Kjøbenhavn husleje og maleri. Da han hørte jeg malte billeder, fortalte han mig at han havde set nogle det var vidst i Randers, der var så nydelige, til en snes skilling stykket. Da jeg kom hjem drak jeg the og nu sidder jeg her og skriver, og vil nu slutte med ønsket om at i alle må have det godt.

Lev vel og hils alle, din hengivne

Joakim

Viborg 14 Aug 1874

Kjære Fru Højen!

[overstreget: Nu kan jeg fortælle dem at loftet er færdigt, og endevægene i Langskibet som skulde [overstreget: male] dekoreres en smule med kalkfarve, ere også færdige, så jeg synes det er gået rask, da |de ændre| vi allerede]

Ja de ved det måske allerede, men hvis de ikke ved det, kan jeg |sige|[overstreget: fortællede] dem, at loftet er færdig ja var det allerede sidst i Juli, så nu går jeg og småmaler for mig selv. Desværre har vi så dårligt vejr, når det ikke regner så blæser det, [overstreget: så jeg] og det |får|[overstreget: kan] nu enda |være|[overstreget: gå], men her er da langt at gå i reglen, og ingen læ, så når jeg bliver færdig med det lidt jeg har begyndt på antager jeg jeg rejser hjem. Jeg går af og til ind i Domkirken at se på loftet |i langskibet| som jeg synes er rigtig kønt, endevægene ere og så malte, men dem kom der ikke meget på, de se omtrent sådan ud, og blive mate med kalkfarve. O Nu begynder tyttebærene at modnes, og dem er her da en del af, hvorimod her kun er få blåbær, så jeg har ikke fået ret mange da andre er kommet mig i forkjøbet, hvad her derimod er en del af det er huggorme, jeg har da allerede sit fire, og slået en ihjel.

Ellers går dagene temlig ens herovre, jeg besøger af og
|til Svanes, og har også været hos Hr. Lund og Hr. Stork. Nu vil jeg slutte
med at bede dem ikke forsmå denne lille tegning af Domkirken, og hilse
Frøken wenstergård]. Deres hengivne Joakim Skovgaard

Mandag 10 Aug 1874.

Kjære Onkel Kristian!

Thyssen Take skal for dit brev,
det glædede mig, for jeg havde
- rigtig nok ikke ventet ~~over~~ på de par linier,
- der er rigtig nok gået en god stund siden
- så du troede jeg havde glemt dig, men jeg har
- ikke rigtig haft noget at skrive om, ~~men~~
- i dag var jeg en tur i tålbald som jeg kalder fortælle
- dig. Da jeg rogede om morgenen så jeg til min
forbavselse at det næsten var klart vejr, for
- i den sidste ^{kan det ikke komme ud, men} tid har det næsten stadig været
- gråt og regn, så jeg ma ^{nojes med} at male i
- en forresten meget ~~malt~~ malerisk have her i
- byen. Jeg stod da op, drak te og gik ud at
- stå på vejret, vinden havde rent sig, den
- var syd øst, jeg besluttede derfor at gå til
- Hald, og gik hjem, laenke mig til, og travede
- af sted med min malerkasse,

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 9 Nr. 64

Jeg mægtte den ^{af siden} ~~den~~ som er lige over for Lejren.
 og Gaarden, og gik der en rum tid for at
 finde et en eller anden ting at male, pludselig
 nu og da et blåt, og fyndte mig over at
 nynt indene holdt sig godt. Men ^{altså} heller bedst
 som jeg gik forbi en stor myrtenes helt nede
 ved søen, mellem frødrige kløfter og lang lys, så
 jeg en kløpper langsomt gik ned ^{højt} ~~højt~~ til hul.
 Pludselig tog jeg, list de mig skyggenet tilbage.
 smide mig i en fort en lige ~~der~~ ~~no~~ midten
 koldt i enden, og shag mig langsomt hen
 med hellet, ~~da~~ ^{da} indene holdt ~~at~~ ^{at}, men
 de jigsatte efter ~~den~~ ^{den} ~~hede~~ ^{ind}. Jeg gik da
 hen og at begynde at male, jeg havde ^{mændig} endelig
 fundet et passende motiv, en stak hel overgrod
 af frødrige planter, hen et par tve grene var
 tilbage, ude i sandt. Selvfølgelig ~~huden~~ ^{huden} ~~terde~~ ^{terde} ~~der~~
 jeg ikke finde ans med, men angår det ~~huden~~ ^{huden} ~~gælder~~
 at, og begynde at et udføre ~~det~~ ^{det} ~~grenerne~~, men de

[illegible]

